

Ročník XIII. **1. června 1938** **Číslo 6.**

Vyznání víry sv. Atanáše.

(K svátku Nejsvětější Trojice.)

Kdokoliv chce být spasen, pro toho je především zapotřebí, aby zachovával katolickou víru.

Jestliže ji každý nezachovává úplnou a neporušenou, nad vší pochybu zahyne na věky.

Víra katolická pak jest, abychom uctívali jednoho Boha v Trojici, a Trojici v jednotě.

Nesměšujíce osoby, ani neoddělujíce podstatu.

Neboť jiná je osoba Otce, jiná Syna, jiná Ducha Svatého.

Avšak Otec, Syn a Duch Svatý mají jedno Božství, stejnou slávu, stejně věčnou Velebnost.

Jaký jest Otec, takový je Syn, takový Duch Svatý.

Nestvořen je Otec, nestvořen Syn, nestvořen Duch Svatý.

Nezměrný je Otec, nezměrný Syn, nezměrný Duch Svatý.

Věčný je Otec, věčný Syn, věčný Duch Svatý.

A přece ne tři věční, nýbrž jeden věčný.

Jako nejsou tři nestvoření ani tři nezměrní, nýbrž jeden nestvořený a jeden nezměrný.

Podobně všemohoucí je Otec, všemohoucí Syn, všemohoucí Duch Svatý.

A přec ne tři všemohoucí, nýbrž jeden všemohoucí.

Tak Otec je Bůh, Syn je Bůh, Duch Svatý je Bůh.

A přece nejsou tři Bozi, nýbrž je jeden Bůh.

Tak Otec je Pán, Syn je Pán, Duch Svatý je Pán.

A přece nejsou tři Páni, nýbrž jen jeden Pán.

Neboť jako jsme z křesťanské pravdy nuceni vyznávat jed-

notlivě každou osobu jako Boha a Pána, tak nám katolické náboženství brání říkat, že jsou tři Bozi nebo Páni.

Otec není od nikoho učiněn, ani stvořen, ani zplozen.

Syn jest jedině od Otce, ne učiněn, ani stvořen, ale zplozen.

Duch Svatý je od Otce a Syna, ne učiněn, ani stvořen, ani zplozen, ale vycházející.

Jest tedy jeden Otec, ne tři Otcové; jeden Syn, ne tři Synové; jeden Duch Svatý, ne tři Duchové Svatí.

A v této Trojici není nic dříve nebo později, nic větší nebo menší, ale všecky tři osoby jsou stejně věčné a sobě rovné.

Takže ve všem, jak jsme nahoře řekli, má se uctívat jednota v Trojici a Trojice v jednotě.

Kdo chce být tedy spasen, tak nechť smýšlí o Trojici.

Avšak k věčné spáse je zapotřebí, aby také pevně věřil ve Vtělení Pána našeho Ježíše Krista.

Pravá víra tedy pozůstává v tom, abychom věřili a vyznávali, že Pán náš, Ježíš Kristus, Syn Boží, jest Bůh a člověk.

Jako Bůh jest od věků zplozen z podstaty Otce, a jako člověk jest v čase zrozen z podstaty matky.

Jest dokonalý Bůh, dokonalý člověk, pozůstávající z rozumné duše a lidského těla.

Jest stejný s Otcem podle Božství, menší Otce podle lidství.

Který, ačkoliv je Bůh i člověk, není přec dva, nýbrž jeden Kristus.

Jeden pak jest ne proměnou Božství v tělo, nýbrž přijetím lidství v Boha.

Jest naprosto jeden ne smíšením podstaty, ale jednotou osoby.

Neboť jako rozumná duše a tělo jest jeden člověk, tak Bůh a člověk jest jeden Kristus.

Který trpěl pro naši spásu, sestoupil do pekel, třetího dne vstal z mrtvých.

Vstoupil na nebesa, sedí na pravici Boha, Otce všemohoucího; odtud přijde soudit živé i mrtvé.

Při jehož příchodu budou musit všichni lidé povstat se svými těly a složit počet z vlastních skutků.

A kdo činili dobře, půjdou do života věčného, kdo však zle, do ohně věčného.

Toto jest víra katolická, kterou nebude-li každý věrně a pevně věřit, nebude moci být spasen.